

การศึกษาผลกระทบจากการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่อผู้ต้องขังหญิงที่ได้รับการพักโทษคดียาเสพติด : กรณีศึกษาผู้ต้องขังเรือนจำชั่วคราวแควน้อย

A Study of the Effects of Using Electronic Monitoring on Female Prisoners Receiving Parole for Narcotic Cases: A Case Study of Khaenoi Prison Camp

กิตามาศ คลังเงิน¹, นวภัทร ณรงค์ศักดิ์²

^{1,2}มหาวิทยาลัยรังสิต, ปทุมธานี, ประเทศไทย

Kithamas Klangngoen¹, Navapat Narongsak²

^{1,2}Rangsit University, Pathum Thani, Thailand

✉: lookmoo.kitha@gmail.com
(Corresponding Email)

Received: 20 March 2025; Revised: 26 April 2025; Accepted 29 April 2025

© The Author(s) 2025

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง"การศึกษาผลกระทบจากการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่อผู้ต้องขังหญิงที่ได้รับการพักโทษคดียาเสพติด:กรณีศึกษาผู้ต้องขังเรือนจำชั่วคราวแควน้อยจังหวัดเพชรบูรณ์ มีวัตถุประสงค์คือ (1) เพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตประจำวันต่อผู้ต้องขังหญิงที่ได้รับการพักโทษในคดียาเสพติดที่ติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์(Electronic Monitoring) และ (2) เพื่อเสนอข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาและลดผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Monitoring) กับผู้ต้องขังที่ได้รับการพักโทษซึ่งเป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยเก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยใช้วิธีสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 22 คนประกอบด้วย (1) ผู้ต้องขังหญิงที่ได้รับการพักการลงโทษและติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 10 ราย (2) ผู้นำชุมชนที่ผู้ต้องขังได้รับการพักโทษอาศัยอยู่จำนวน 10 ราย และ (3) เจ้าที่ภาครัฐที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขังที่ได้รับการพักโทษจำนวน 2 ราย ผลการศึกษาพบว่า 1.ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตประจำวันต่อผู้ต้องขังหญิงที่ได้รับการพักการลงโทษและติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ มีทางเลือกในการหางานทำค่อนข้างน้อย มีข้อจำกัดในการเดินทางถูกกีดกันทางออกจากสังคม และมีผลกระทบต่อร่างกาย 2.ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์พบว่าควรมีการปรับปรุงอยู่ 3 เรื่องคือ ได้ลักษณะตัวอุปกรณ์ การเก็บแบตเตอรี่ ควรมีการขยายขอบเขตพื้นที่การเดินทางออกไปให้กว้างขึ้นเพื่อความสะดวกในการหางานทำ

คำสำคัญ: ผลกระทบ, อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์, ผู้ต้องขังหญิงที่ได้รับการพักโทษ, เรือนจำชั่วคราวแควน้อย

Abstract

This research aimed to (1) study the impact of daily life on female prisoners who received a suspended sentence for drug offenses and were equipped with Electronic Monitoring, and (2) propose suggestions for solutions to problems and reduce the impact of using Electronic Monitoring on prisoners who received a suspended sentence. This study was conducted using a qualitative research approach. The data were collected from a sample group of key informants using in-depth interviews, totaling 22 people, consisting of (1) 10 female prisoners who received a suspended sentence and were equipped with electronic devices, (2) 10 community leaders from the areas where the prisoners received a suspended sentence, and (3) 2 government officials who were responsible for the prisoners who received a suspended sentence. The results of the study found that: 1. According to the impact of daily life on female prisoners who received a suspended sentence and were equipped with electronic devices, they experienced limited employment opportunities, were limited in traveling, were excluded from society, and had an impact on their bodies. 2. In terms of suggestions for improving the use of electronic devices, there should be three improvements: the characteristics of the device, battery storage, and the expansion of the travel area to facilitate job seeking.

Keywords: Impact, Electronic Monitoring, Female Prisoners, Khaenoi Prison Camp

1. บทนำ

เมื่อประเทศไทยได้มีการประกาศพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 30) พ.ศ.2558 ในราชกิจจานุเบกษา ในส่วนที่เกี่ยวกับการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการปล่อยชั่วคราว เพื่อเป็นการลดความแออัดภายในเรือนจำและเปิดโอกาสให้นักโทษกลับคืนสู่สังคมได้ง่ายขึ้นเร็วขึ้น แต่ทั้งด้วยสรีระร่างกาย อุปนิสัยที่รักสวยรักงาม รักการแต่งกาย ลักษณะทางอารมณ์ความอ่อนไหวที่ไวต่อการรับรู้ของบุคคลอื่น ไวต่อสภาวะแวดล้อมที่มากกว่าเพศชาย เพศหญิงจึงมีผลกระทบในการใส่อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (Electronic Monitoring) มากกว่าเพศชาย การใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (Electronic Monitoring) เป็นอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับตรวจสอบ หรือจำกัดการเดินทางของบุคคลในการปล่อยตัวชั่วคราว มีลักษณะคล้ายนาฬิกาหรือสายรัดข้อเท้า โดยจะมีตัวอุปกรณ์ส่งและรับสัญญาณ เพื่อให้ศูนย์ควบคุมการติดตามตัวด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (EMCC) ของกรมประพฤติ สามารถตรวจสอบการเดินทางของผู้สวมใส่อุปกรณ์ได้แบบเรียลไทม์ ประเทศไทยเพิ่งมีการนำกำไลอิเล็กทรอนิกส์มาใช้อย่างเป็นทางการเมื่อปี พ.ศ. 2561 เพื่อแก้ปัญหาผู้ต้องหาหรือจำเลยหลบหนี หากได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวโดยไม่ต้องใช้หลักทรัพย์ประกันตัว ขณะเดียวกันก็เป็นการลดปัญหาความแออัดในเรือนจำด้วย ซึ่งปัจจุบันมีนักโทษและผู้ต้องขังมากกว่า 2.80 แสนราย เมื่อเทียบกับเรือนจำ ทณฑสถาน และสถานที่กักขังที่มีเพียง 143 แห่งทั่วประเทศ (กรมราชทัณฑ์, 2568) แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้ต้องขังยังไม่พ้นโทษ แต่ออกมาอยู่นอกห้องขังได้ ทำให้เกิดข้อสงสัยว่าบุคคลเหล่านี้จะเป็นอันตรายต่อสังคมหรือไม่ เพราะอาจจะทำลายกำไลอิเล็กทรอนิกส์ และหลบหนีการติดตามจากกรมควบคุมประพฤติไปแบบลอยนวลแม้ที่ผ่านมามีความพยายามจากผู้กระทำผิดบางส่วน แต่ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะทันทีที่อุปกรณ์ถูกตัดหรือทำลาย จะส่งสัญญาณเตือนไปที่ศูนย์ควบคุมการติดตามตัวด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ทันที รวมถึงความพยายามหลบหนีออกนอกพื้นที่ควบคุมด้วย ซึ่งคนที่ฝ่าฝืนจะถูกเพิกถอนคุมประพฤติและถูกส่งตัวกลับเข้าเรือนจำทันที นอกจากอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (Electronic

Monitoring) จะใช้สำหรับการปล่อยตัวชั่วคราวโดยไม่ต้องใช้หลักทรัพย์ เพื่อป้องกันผู้ต้องหาหรือจำเลยหลบหนี สำหรับศาลแล้ว อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (Electronic Monitoring) ยังใช้สำหรับติดตามตัวกับผู้ถูกคุมประพฤตินั้น 3 กลุ่มหลักด้วยกัน

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56
2. ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545
3. กลุ่มนักโทษเด็ดขาดที่ได้รับการพักการลงโทษตามพระราชกฤษฎีกากอภัยโทษ

ปัจจุบันกรมราชทัณฑ์นำเครื่องมือเทคโนโลยีอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (Electronic Monitoring) หรือที่เรียกว่า “EM” มาใช้ควบคุมผู้ต้องขังแทนการควบคุมผู้ต้องขังภายในเรือนจำเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ระบุพิกัดการกำหนดพื้นที่เพื่อควบคุมผู้ถูกคุมประพฤตินั้นให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบ

ข้อบังคับของกรมคุมประพฤติ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (Electronic Monitoring) หรือที่เรียกว่า “EM” ใช้ในการควบคุมผู้กระทำความผิดแทนการจำคุกในเรือนจำ ประกอบด้วยตัวอุปกรณ์ส่งสัญญาณมีลักษณะคล้ายนาฬิกาและมีสายรัดที่ข้อเท้า ตัวอุปกรณ์รับสัญญาณและศูนย์ควบคุมกลาง ที่ใช้ติดตามตัวเมื่อสวมใส่อุปกรณ์ที่ อวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งในร่างกาย ก็จะสามารถตรวจสอบการเดินทาง ไม่ว่าจะอาบน้ำ กินข้าว หรือรับโทรศัพท์ และเป็นการจำกัดการเดินทางและอาณาเขต ขณะที่ภายในเครื่องจะสามารถรับส่งสัญญาณแจ้งพิกัดข้อมูลของผู้ถูกคุมประพฤตินั้น ส่งไปยังศูนย์ควบคุมของกรมคุมประพฤติ เพื่อตรวจสอบความเคลื่อนไหว โดยมีเงื่อนไขที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับแต่ละกรณีไป โดยอาจให้อยู่แต่เฉพาะบริเวณบ้านพักอาศัยหรือในสถานที่ที่จัดไว้เป็นการเฉพาะ หรือกำหนดอาณาเขตที่ห้ามเดินทางก็ได้ สามารถควบคุมดูแลได้อย่างใกล้ชิดตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อให้ผู้ถูกคุมประพฤตินั้นปฏิบัติตามเงื่อนไข เมื่อผู้ต้องขังได้รับโทษตามเวลาที่ศาลพิพากษาลงโทษแล้วได้กลับออกมาอยู่สังคมภายนอก มักถูกตีตราว่าเป็นคน ‘ขี้คุกขี้ตาราง’ เมื่อถูกมองว่าไม่สามารถ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ดีขึ้นได้ จะทำให้ผู้กระทำผิดนั้นไปกระทำผิดอีก นั่นคือสิ่งที่เป็ปัญหา เมื่อผู้พ้นโทษได้พ้นโทษออกไป คือ การถูกตีตราจากสังคม ถูกจับตามองจากสังคม โดยเฉพาะการรับเข้าทำงาน หรือการกลับไปสู่สังคม โดยเฉพาะผู้พ้นโทษเพศหญิงซึ่งมีลักษณะทางกายภาพที่อ่อนแอกว่าเพศชาย สภาพจิตใจที่มีความอ่อนไหว การใช้เครื่องมืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (Electronic Monitoring) แทนการควบคุมผู้ต้องขังภายในเรือนจำก็มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดีคือผู้ต้องขังมีอิสระภาพอยู่ภายนอกเรือนจำ แต่อาจมีกฎระเบียบมาบังคับในการควบคุมความประพฤติ เรือนจำก็ไม่สูญเสียงบประมาณในการควบคุมดูแลผู้ต้องขังในการกักขังอยู่ภายในและปัจจัยด้านต่าง ๆ อีกมากมาย แต่ในการแลกกับอิสระภาพนั้น ผู้ต้องขังต้องถูกตีตราด้วยอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (Electronic Monitoring) ซึ่งอาจทำให้บุคคลในสังคม ไม่ให้การยอมรับเท่าที่ควร ทำให้ผู้ต้องขังไม่สามารถกลับสู่สังคมปกติ และกลับไปสู่สังคมเดิม ทำให้ผู้ต้องขังที่ไม่มีจิตใจหนักแน่นหวนกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก นั่นคือข้อเสียส่วนหนึ่งของการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (Electronic Monitoring) เรือนจำชั่วคราวแคน้อย สังกัดเรือนจำจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นเรือนจำชั่วคราวที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิงแห่งเดียวและแห่งแรกของกรมราชทัณฑ์มีภารกิจและอำนาจหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิงที่รับย้ายจากเรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย เพื่อลดความแออัดในเรือนจำระบบปิด และเตรียมความพร้อมในเรื่องของการฝึกวิชาชีพด้านเกษตรกรรม การฝึกวิชาชีพด้านการให้บริการ

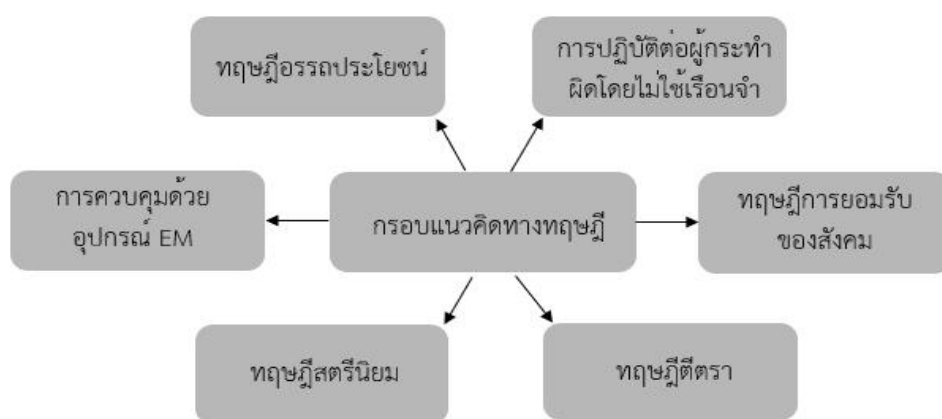
ประชาชน การเรียนรู้วิถีชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนมีดำเนินการจัดทำศูนย์เรียนรู้และแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจเพื่อกลับสู่สังคมได้เป็นปกติ ไม่หวนกลับมากระทำผิดซ้ำ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาผลกระทบในการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่อผู้ต้องขังหญิงที่ได้รับการพักโทษคดียาเสพติด:กรณีศึกษาผู้ต้องขังเรือนจำชั่วคราวแคน้อย จังหวัดเพชรบูรณ์ เนื่องจากเรือนจำชั่วคราวแคน้อยเป็นเรือนจำชั่วคราวหญิงแห่งแรกและแห่งเดียวของกรมราชทัณฑ์ มีผู้ต้องขังหญิงที่รับย้ายจากเรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย มีผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดและมีผู้ต้องขังหญิงที่ได้รับการพักโทษคดียาเสพติดติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อศึกษาถึงผลกระทบการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ผู้ต้องขังหญิงสามารถใช้ชีวิตประจำวันหลังติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และการยอมรับของสังคมของผู้ต้องขังหญิงที่ได้รับการพักโทษในคดียาเสพติดที่ติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อศึกษาหาแนวทางในการดำเนินการที่เหมาะสม เป็นประโยชน์สำหรับผู้ต้องขังหญิงที่จะได้รับการปล่อยพักโทษ และนำผลที่ได้จากการศึกษามาใช้ในการเสนอแนะแนวทางในการป้องกันแก้ไขและลดผลกระทบที่เกิดขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตประจำวันต่อผู้ต้องขังหญิงที่ได้รับการพักโทษในคดียาเสพติด ที่ติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Monitoring)
2. เพื่อเสนอข้อเสนอนแนะ แนวทางในการแก้ไขและลดผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Monitoring) กับผู้ต้องขังที่ได้รับการพักโทษ

3. กรอบแนวคิดทางทฤษฎี

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดทฤษฎี

4. วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษา ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพโดยกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเพื่อทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เป็นการเก็บรวบรวม

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3 กลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจและสามารถแสดงทรรศนะคติในการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวมาใช้ในการควบคุมผู้ต้องหาที่ได้รับการพักโทษดังนี้

1. ผู้ต้องขังหญิงที่ได้รับการพักโทษจำนวน 10 ราย
2. ผู้นำชุมชนของผู้ต้องขังที่ได้รับการพักโทษจำนวน 10 ราย
3. เจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขังที่ได้รับการพักโทษและติดอุปกรณ์

อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว 2 ราย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้างซึ่งเป็นการสัมภาษณ์โดยมีการกำหนดคำถามหลักไว้การสร้างเครื่องมือในการศึกษาวิจัยและการหาคุณภาพของเครื่องมือมีดังนี้

1. การวิจัยเชิงเอกสารโดยศึกษาทฤษฎีเอกสารทางวิชาการเช่นหนังสือวารสารบทความวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดในกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสัมภาษณ์
2. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของคำถามกับวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์และความเหมาะสมของคำถามในแง่ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำไปสร้างแบบสัมภาษณ์

และการสร้างและหาคุณภาพของแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) มีขั้นตอนดังนี้

1. สร้างประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา
2. ปรับปรุงและแก้ไขประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาเสนอแนะก่อนนำไปใช้จริง
3. นำประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ที่ถูกต้องแล้วจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้ประกอบการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาวิจัยได้ประสานงานติดต่อกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการศึกษาเพื่อขอความอนุเคราะห์เข้าสัมภาษณ์และส่งข้อคำถามในการสัมภาษณ์ให้ล่วงหน้าเมื่อถึงกำหนดการนัดหมายการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่กำหนดไว้ผู้ศึกษาวิจัยจึงเข้าไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยผู้ศึกษาวิจัยทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้วยตัวเองตามประเด็นในแบบสัมภาษณ์ที่ผู้ศึกษาวิจัยสร้างขึ้นโดยการสัมภาษณ์จะใช้เวลาประมาณ 15-30 นาทีโดยเริ่มต้นจากการแนะนำตัวและการสอบถามข้อมูลพื้นฐานโดยทั่วไปของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ขออนุญาตผู้ถูกสัมภาษณ์เพื่อใช้วิธีการอัดเทปบันทึกเสียงแล้วจึงสัมภาษณ์ตามประเด็นที่กำหนดไว้แล้วทำการถอดเทปบันทึกเสียงตามประเด็นที่กำหนดไว้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากหนังสือและเอกสารบทความ การสืบค้นข้อมูลจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและผลงานวิจัยต่างๆ รวมทั้งการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกโดยการทบทวนข้อสังเกตจากการสังเกตและปัญหาที่พบ

ระหว่างการประชุมและนำมาเขียนสรุปเป็นประเด็นและทำการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบข้อมูลจัดหมวดหมู่ข้อมูลเพื่อสร้างข้อสรุปเป็นประมวลผลข้อมูลที่จะใช้ในการพรรณนาความเรื่องต่อไป

5. ผลการวิจัย

1. ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตประจำวันต่อผู้ต้องขังหญิงที่ได้รับการพักโทษในคดีอาชญากรรม ที่ติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Monitoring) สามารถสรุปได้ในแต่ละประเด็นดังนี้

1.1 ข้อจำกัดในการเดินทาง การติดเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับผู้กระทำผิดที่ได้รับการพักโทษเพื่อเฝ้าติดตามพฤติกรรม เป็นการควบคุมผู้กระทำผิดโดยอาศัยระบบอิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวมาช่วย เพื่อลดความแออัดของผู้ต้องขังในเรือนจำ และทัณฑสถาน รวมทั้งเป็นการให้โอกาสผู้กระทำผิดได้ใช้ชีวิตในชุมชน แต่เครื่องมือนี้ก็ยังคงจำกัดในการเดินทาง ไม่สามารถเดินทางออกต่างจังหวัดได้ เป็นการจำกัดอิสรภาพ เป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล การใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว จะกระทบต่อสิทธิขั้นพื้นฐานในชีวิตและร่างกายของผู้ต้องขังถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพในการเดินทางและอาณาเขตของผู้ต้องขังในการเดินทาง และตัดช่องทางในการประกอบอาชีพที่จะต้องประกอบอาชีพในต่างจังหวัด เช่นในบางจังหวัดที่เป็นจังหวัดขนาดเล็ก เศรษฐกิจอาจจะไม่ดี หรือไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมเหมือนจังหวัดเศรษฐกิจจังหวัดอื่น ซึ่งแน่นอนจะมีผลกระทบกับรายได้ ซึ่งปฏิเสธไม่ได้เลยว่าสถานะทางการเงิน มีความสำคัญอย่างมากในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน

1.2 ถูกกีดกันออกจากสังคม ผู้พักโทษที่ติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (Electronic Monitoring) มีความวิตกกังวลว่าตนเองจะไม่ได้การยอมรับจากคนในสังคมส่วนรวมหรือในชุมชน เช่นถือเป็นความอับอายหรือภาพลักษณ์ที่ไม่ดี ผู้พักโทษต้องการการยอมรับจากสังคมอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมในฐานะพลเมือง ความกดดันของสังคมอาจเหมือนดาบสองคม ที่เป็นได้ทั้งเรื่องดี และไม่ดี ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อกระบวนการคิด สุขภาพจิตของผู้พักโทษ หากมีความกดดันที่มากเกินไป อาจมีความเสี่ยงเป็นโรคซึมเศร้า มีปัญหาสุขภาพทางจิต ผู้ต้องขังหากถูกสังคมตีตราว่าเป็นผู้กระทำผิด การที่สังคมไม่ให้โอกาสหรือไม่ยอมรับ การถูกสังคมตีตราเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ผลกระทบนี้เป็นส่วนประกอบหนึ่งที่ทำให้ผู้ต้องขังที่มีความตั้งใจอยากกลับตัวใช้ชีวิตในสังคมหรือขอโอกาสในการทำงานเกิดภาวะความเครียดจนกระตุ้นให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว เป็นอุปสรรคต่อการใช้ชีวิตประจำวัน และอุปสรรคสำคัญ อยู่ที่มีการสมัครเข้าทำงาน มักจะไม่ได้รับการยอมรับหรือมีคำถามต่างๆ มากมายเกี่ยวกับเหตุผลในการติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว ผู้ต้องขังเสียโอกาสในการประกอบอาชีพที่ตนเองต้องการเพราะสังคมยังตั้งข้อสงสัยและไม่ไว้วางใจในเงื่อนไขการติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวดังนั้นการสวมใส่อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ตลอดเวลาจึงอาจกระทบต่อความไม่สะดวกในการใช้ชีวิตประจำวันอย่างไรก็ตามการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมผู้พักโทษไว้ในที่อยู่อาศัย ผู้ต้องขังยังสามารถมีโอกาประกอบอาชีพเนื่องจากปัจจุบันมีช่องทางที่สามารถทำงานหารายได้ที่บ้านเช่นกันค้าขายออนไลน์

1.3 ผลกระทบทางร่างกาย การติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ตามตัว (Electronic Monitoring) ของผู้ต้องขังหญิงที่ได้รับการพักโทษนั้นมีผลกระทบทางร่างกายกับบุคคลนั้นกล่าวคือทำให้เกิดบาดแผลที่ข้อ

เท้า เนื่องจากใส่อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (Electronic Monitoring) ตลอดเวลา และเป็นระยะเวลานาน ทำให้มีผลจากการกระแทก อันมาจากการใช้ชีวิตประจำวัน เนื่องจากเราต้องใช้ชีวิตประจำวันด้วยการเดิน การใส่อุปกรณ์หลวมไป จะทำให้ตัวมอนิเตอร์อุปกรณ์ไปกระแทกกับบริเวณตาตุ่มของข้อเท้า หรือเมื่อใส่อุปกรณ์คับเกินไป ก็จะมีรู้สึกไม่สบายข้อเท้า อาจมีข้อเท้าบวมแดงบ้าง เนื่องจากสายรัดคับเกินไป และเมื่อใส่ไปสักระยะก็จะเห็นผลเป็นด้าน บริเวณตาตุ่มข้อเท้า

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการป้องกันแก้ไขและลดผลกระทบที่เกิดจากการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (Electronic Monitoring) สามารถสรุปได้ในแต่ละประเด็นดังนี้

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 22 รายในประเด็นที่เกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว EM เพื่อให้ลดผลกระทบที่เกิดจากการใช้อุปกรณ์ดังกล่าวพบข้อมูลดังต่อไปนี้

1. **ด้านรูปลักษณะขนาดของตัวอุปกรณ์** ควรปรับขนาดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวให้มีขนาดเล็กกว่านี้ สามารถง่ายต่อการสวมใส่ สามารถใส่ในชีวิตประจำวันได้ทุกวัน โดยไม่เป็นที่สะดุดตาต่อบุคคลภายนอก

2. **ด้านการเก็บแบตเตอรี่ไม่ต้องชาร์จบ่อยจนเกินไป** ควรเพิ่มความจุแบตเตอรี่ ให้สามารถเก็บแบตเตอรี่ได้นานขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องชาร์จทุกวัน

3. **ควรมีการขยายขอบเขตพื้นที่การเดินทางออกไปให้กว้างขึ้น** อาจจะเป็นพื้นที่ใกล้เคียงจังหวัดรอยต่อ เพื่อความสะดวกในการเดินทางประกอบอาชีพมากขึ้น

6. อภิปรายผล

จากการศึกษาข้อมูลจากเอกสารตำราวิชาการ บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบกับผลการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จาก 3 กลุ่มจำนวน 22 คน ประกอบด้วยผู้ต้องขังหญิงที่ได้รับการพักโทษและติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (Electronic monitoring) จำนวน 10 คน ผู้นำชุมชนในพื้นที่ที่ผู้ต้องขังหญิงพักอาศัยอยู่ จำนวน 10 คน และเจ้าหน้าที่รัฐที่ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขังหญิงที่ได้รับการพักโทษและติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (Electronic monitoring) จำนวน 2 คน โดยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์เป็นผลการศึกษาวิจัยดังที่เสนอในบทที่ 4 แล้ว ในส่วนนี้จะเป็นการสรุปผลการวิจัยที่สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตประจำวันต่อผู้ต้องขังหญิงที่ได้รับการพักโทษในคดีอาชญากรรม ที่ติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Monitoring) สามารถสรุปได้ในแต่ละประเด็นดังนี้

1.1 **ทางเลือกในการหางานทำค่อนข้างน้อย** กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว เป็นอุปสรรคต่อการใช้ชีวิตประจำวัน และอุปสรรคสำคัญ อยู่ที่ว่าสมัครเข้าทำงานมักจะได้รับการยอมรับหรือมีคำถามต่างๆอย่างมากมายเกี่ยวกับเหตุผลในการติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว ผู้ต้องขังเสียโอกาสในการประกอบอาชีพที่ตนเองต้องการเพราะสังคมยังตั้งข้อสงสัยและไม่ไว้วางใจในเงื่อนไขการติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวดังนั้นการสวมใส่อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ตลอดเวลาจึงอาจ

กระทบต่อความไม่สะดวกในการใช้ชีวิตประจำวันอย่างไรก็ตามการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมผู้พักโทษไว้ในที่อยู่อาศัย ผู้ต้องขังยังสามารถมีโอกาสประกอบอาชีพ เนื่องจากปัจจุบันมีช่องทางที่สามารถทำงานหารายได้ที่บ้านเช่นกันค้าขายออนไลน์ ให้ผู้ต้องขังมีรายได้มาใช้จ่ายในการอุปการะดูแลคนในครอบครัว แต่ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ยังขาดความรู้และทักษะในการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยี ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพออนไลน์

1.2 ข้อจำกัดในด้านการเดินทาง การติดเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับผู้กระทำผิดที่ได้รับการพักการลงโทษเพื่อเฝ้าติดตามพฤติกรรม เป็นการควบคุมผู้กระทำผิดโดยอาศัยระบบอิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวมาช่วย เพื่อลดความแออัดของผู้ต้องขังในเรือนจำ และทัณฑสถาน รวมทั้งเป็นการให้โอกาสผู้กระทำผิดได้ใช้ชีวิตในชุมชน แต่เครื่องมือนี้ก็ยังจำกัดในการเดินทาง ไม่สามารถเดินทางออกต่างจังหวัดได้ เป็นการจำกัดอิสรภาพ เป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล การใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว จะกระทบต่อสิทธิขั้นพื้นฐานในชีวิตและร่างกายของผู้ต้องขังถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพในการเดินทางและอาณาเขตของผู้ต้องขังในการเดินทาง และตัดช่องทางในการประกอบอาชีพที่จะต้องประกอบอาชีพในต่างจังหวัด เช่นในบางจังหวัดที่เป็นจังหวัดขนาดเล็ก เศรษฐกิจอาจจะไม่ดี หรือไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมเหมือนจังหวัดเศรษฐกิจจังหวัดอื่นซึ่งแน่นอนจะมีผลกระทบกับรายได้ ซึ่งปฏิเสธไม่ได้เลยว่าสถานะทางการเงิน มีความสำคัญอย่างมากในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน

1.3 ถูกกีดกันออกจากสังคมผู้พักโทษที่ติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (Electronic Monitoring) มีความวิตกกังวลว่าตนเองจะไม่ได้รับการยอมรับจากคนในสังคมส่วนรวมหรือในชุมชน เช่นถือเป็นการอับอายหรือภาพลักษณ์ที่ไม่ดี ส่งผลต่อการยอมรับจากสังคมในทางลบ ผู้พักโทษต้องการ การยอมรับจากสังคมอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมในฐานะพลเมือง ความกดดันของสังคมอาจเหมือนดาบสองคม ที่ไม่ได้ทั้งเรื่องดี และไม่ดี ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อกระบวนการความคิด สุขภาพจิตของผู้พักโทษ หากมีความกดดันที่มากเกินไป อาจมีความเสี่ยงเป็นโรคซึมเศร้า มีปัญหาสุขภาพทางจิต ผู้ต้องขังหากถูกสังคมตีตราว่าเป็นผู้กระทำผิด การที่สังคมไม่ให้โอกาสหรือไม่ยอมรับ การถูกสังคมตีตราเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ผลกระทบนี้เป็นส่วนประกอบหนึ่งที่ทำให้ผู้ต้องขังที่มีความตั้งใจอยากกลับตัวใช้ชีวิตในสังคมหรือขอโอกาสในการทำงานเกิดภาวะความเครียดจนกระตุ้นให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำ ทางเลือกในการหางานทำค่อนข้างน้อย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว เป็นอุปสรรคต่อการชีวิตประจำวัน และอุปสรรคสำคัญ อยู่ที่ว่าสมัครเข้าทำงาน มักจะไม่ได้รับการยอมรับหรือมีคำถามต่างๆอย่างมากมายเกี่ยวกับเหตุผลในการติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว ผู้ต้องขังเสียโอกาสในการประกอบอาชีพที่ตนเองต้องการ เพราะสังคมยังตั้งข้อสงสัยและไม่ไว้วางใจในเงื่อนไขการติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวดังนั้นการสวมใส่อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ตลอดเวลาจึงอาจกระทบต่อความไม่สะดวกในการใช้ชีวิตประจำวันอย่างไรก็ตามการใช้ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมผู้พักโทษไว้ในที่อยู่อาศัย ผู้ต้องขังยังสามารถมีโอกาสประกอบอาชีพ เนื่องจากปัจจุบันมีช่องทางที่สามารถทำงานหารายได้ที่บ้านเช่นกันค้าขายออนไลน์ ให้ผู้ต้องขังมีรายได้มาใช้จ่ายในการอุปการะดูแลคนในครอบครัว แต่ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ยังขาดความรู้และทักษะในการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยี ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพออนไลน์

1.4 ผลกระทบทางร่างกาย การติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ตามตัว(Electronic Monitoring) ของผู้ต้องขังหญิงที่ได้รับการพักโทษนั้นมีผลกระทบทางร่างกายกับบุคคลนั้นกล่าวคือทำให้เกิดบาดแผลที่ข้อเท้าเนื่องจากใส่อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว(Electronic Monitoring) ตลอดเวลา และเป็นระยะเวลานานทำให้มีแผลจากการกระแทก อันมาจากการใช้ชีวิตประจำวัน เนื่องจากเราต้องใช้ชีวิตประจำวันด้วยการเดินการใส่อุปกรณ์หลวมไป จะทำให้ตัวมอเตอร์อุปกรณ์ไปกระแทกกับบริเวณตาตุ่มของข้อเท้า หรือเมื่อใส่อุปกรณ์คับเกินไป ก็จะทำให้รู้สึกไม่สบายข้อเท้า อาจมีข้อเท้าบวมแดงบ้าง เนื่องจากสายรัดคับเกินไป และเมื่อใส่ไปสักระยะก็จะเป็นแผลเป็นด้าน บริเวณตาตุ่มข้อเท้า

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการป้องกันแก้ไขและลดผลกระทบที่เกิดจากการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (Electronic Monitoring) สามารถสรุปได้ในแต่ละประเด็นดังนี้

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 22 รายในประเด็นที่เกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว EM เพื่อให้ลดผลกระทบที่เกิดจากการใช้อุปกรณ์ดังกล่าวพบข้อมูลดังต่อไปนี้

2.1 ด้านรูปลักษณะขนาดของตัวอุปกรณ์ ควรปรับขนาดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวให้มีขนาดเล็กกว่านี้ สามารถง่ายต่อการสวมใส่ สามารถใส่ในชีวิตประจำวันได้ทุกวัน โดยไม่เป็นที่สะดุดตาต่อบุคคลภายนอก

2.2 ด้านการเก็บแบตเตอรี่ไม่ต้องชาร์จบ่อยจนเกินไป ควรเพิ่มความจุแบตเตอรี่ ให้สามารถเก็บแบตเตอรี่ได้นานขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องชาร์จทุกวัน

3. ควรมีการขยายขอบเขตพื้นที่การเดินทางออกไปให้กว้างขึ้นอาจจะเป็นพื้นที่ใกล้เคียงจังหวัดรอยต่อเพื่อความสะดวกในการเดินทางประกอบอาชีพ มากขึ้นจากการศึกษาวิจัยพบว่าการทำงานของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวมาใช้ในการควบคุมผู้ถูกคุมประพฤติเป็นมาตรการที่ใช้ต่อผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้เรือนจำมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือต้องลดจำนวนผู้ต้องขังไม่ให้มีจำนวนมากจนเกิดปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำเปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังที่ได้รับการพักโทษออกมาสู่สังคมภายนอกปัญหาการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวส่งผลกระทบต่อตัวผู้ต้องขังในหลายแง่มุมเช่นผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันการประกอบอาชีพข้อจำกัดในการเดินทางถูกกีดกันออกจากสังคมผลกระทบทางร่างกายนอกจากนี้ยังเป็นปัญหาการใช้งานของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวที่พบคือ ด้านรูปลักษณะลักษณะและขนาดของอุปกรณ์ที่มีขนาดใหญ่เกินไปอุปกรณ์เกิดการชำรุดการเก็บแบตเตอรี่ได้ไม่นานซึ่งเกิดจากตัวผู้ใช้เองและอุปสรรคของผู้ติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์คือผู้ติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ยังถูกปฏิเสธจากสังคมแนวทางในการพัฒนาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต้องพัฒนาเรื่องรูปแบบลักษณะของอุปกรณ์การเก็บรักษาแบตเตอรี่การขยายขอบเขตพื้นที่การเดินทางของผู้ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

7. ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยเสนอข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 กรณีผู้ต้องขังหญิงควรนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว มาใช้โดยเฉพาะผู้ต้องขังหญิงตั้งครรภ์หรือผู้ต้องขังหญิงที่มีบุตรติดผู้ต้องขังซึ่งมีอายุไม่เกิน 3 ปีเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องขังหญิงตามข้อกำหนดกรุงเทพฯ (Bangkok Rules) ซึ่งผู้กระทำผิดหญิงเหล่านี้ควรได้รับการคุ้มครองและปฏิบัติอย่างเหมาะสมตามมาตรฐานที่กำหนด

1.2 ภาครัฐควรออกข้อกำหนดหรือระเบียบในด้านระยะเวลาการใส่อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว ไม่ให้ต้องใส่อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว นานเกินไป

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

2.1 ควรมีการประชาสัมพันธ์สร้างความรู้ความเข้าใจในการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว ว่าเป็นทางเลือกหนึ่งในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดที่ไม่มีพฤติกรรมเป็นอาชญากร ควรได้รับโอกาสในการคืนคนดีสู่สังคม

2.2 เรือนจำและทัณฑสถาน ควรมีการอบรมเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย ให้แก่ผู้ใกล้พ้นโทษ ในด้านการประกอบอาชีพออนไลน์ เพื่อให้สอดคล้องกับตลาดออนไลน์ในปัจจุบัน

2.3 ภาครัฐควรปลูกจิตสำนึกสร้างการยอมรับและความเชื่อมั่นต่อการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว EM ในการควบคุมผู้กระทำความผิดต่อสังคมเพราะหากบุคคลทั่วไปให้การยอมรับและมีความเชื่อมั่นต่อการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว EM และการควบคุมตัวผู้กระทำความผิดย่อมส่งผลให้การใช้อุปกรณ์ดังกล่าวสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นเนื่องจากสังคมจะให้ความร่วมมือในการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว EM ต่อไป

2.4 ควรมีการปรับขนาดของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ตามตัว EM ให้มีขนาดเล็กลงกว่าเดิมเมื่อติดกับตัวผู้ใช้แล้วทำให้มองไม่เห็นหรือเห็นแต่ไม่ใช่ในลักษณะประจານผู้ติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์นั้น ทำอุปกรณ์ไม่ให้กระทบกับการประกอบอาชีพหรือกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวัน

2.5 ควรมีการขยายหรือเพิ่มขอบเขตพื้นที่การควบคุมตรวจสอบผู้ติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว EM ให้กว้างขวางออกไปเช่นพื้นที่เขตจังหวัดใกล้เคียงโดยรอบๆทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการเดินทางประกอบอาชีพของผู้ต้องขัง

2.6 ควรมีการพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องการควบคุมติดตามเช่นการตรวจวัดแอลกอฮอล์ระบบตรวจวัดชีพจรหรือแบบติดตามฐานข้อมูลที่สามารถใช้งานผ่านโทรศัพท์ได้รวมถึงการพัฒนาแบตเตอรี่เพื่อแก้ปัญหาแบตเตอรี่ที่เก็บได้ไม่นาน

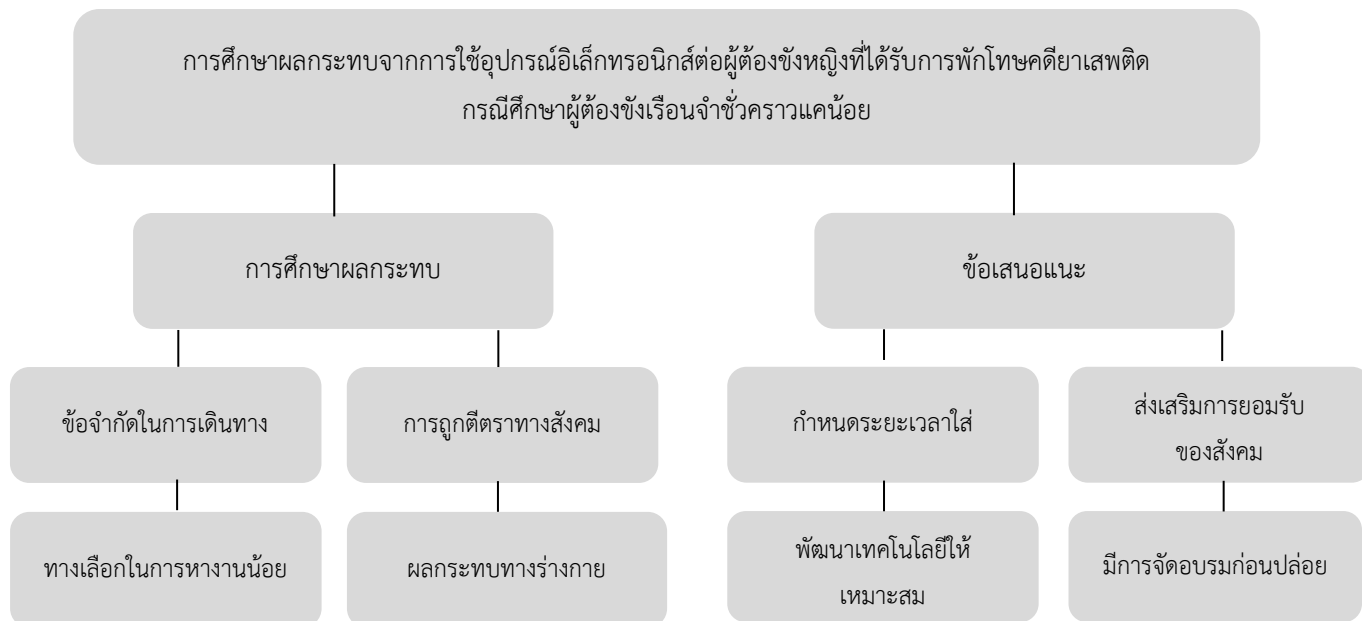
2.7 ควรมีการพัฒนาตามลำดับความต้องการจำเป็นที่ได้จากผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดฯ ในการนำแนวทางการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพ ไปปรับประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของตนเองสู่ความเป็นผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพ

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่องการติดตามประเมินผลของการติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในกลุ่มผู้ถูกคุมประพฤติจากเรือนจำออกไปสู่สังคมว่าสามารถลดการกระทำผิดซ้ำของผู้ถูกคุมประพฤติได้หรือไม่

3.2 ควรมีการเก็บข้อมูลในช่วงเวลาต่อเนื่องหรือในเชิงเปรียบเทียบกับเพศชายในอนาคต เพื่อขยายผลเชิงนโยบายต่อไป

8. องค์ความรู้ที่ได้รับ

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ที่ได้รับ

เอกสารอ้างอิง

กรมคุมประพฤติ. (2562). คู่มือการปฏิบัติงานสำหรับการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวผู้กระทำผิด.

สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2564, จาก <http://probation.go.th/contentdl.php?id=37667>

กรมราชทัณฑ์. (2568). แผนปฏิบัติการกรมราชทัณฑ์. สืบค้นเมื่อ 1 มกราคม 2568, จาก

http://www.correct.go.th/rt103pdf/report_result.php?d

ประเสริฐ เมฆมนณี. (2550). หลักทฤษฎีวิทยา. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.

นันทิ จิตสว่าง. (2545). หลักทฤษฎีวิทยา: หลักการวิเคราะห์ระบบงานราชทัณฑ์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มูลนิธิพิบูลสงเคราะห์ กรมราชทัณฑ์.

วรินทร์ กิจเจริญ. (2558). การพักการลงโทษโดยมีเงื่อนไขในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

พรหมณธ์ ศรีนวนนิต. (2561). ตราบาปนิกโทษยาเสพติด (ดุชนิพนธ์ปริญญาโท). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.

พรเลิศ ศักดิ์สงวนมณูญ. (2555). อำนาจในการพิจารณาพักการลงโทษ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- พัชรียา ก้อนแพง. (2560). ปัจจัยเกี่ยวกับความผูกพันทางสังคมและการควบคุมตนเองที่ส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับคดียาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงกลาง. *วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ มหาวิทยาลัยมหิดล*, 4(1), 35–54.
- วรารณ ประทีปธีรานันต์. (2562). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในจังหวัดสุพรรณบุรี. *วารสารพยาบาล*, 68(1), 49–57.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550.
- รณกฤษ ศรีเปรมทัต. (2558). การใช้วิธีการควบคุมผู้กระทำผิดด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ (EM) แทนการจำคุกในเรือนจำ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศาสตรบัณฑิต). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สวัสดิ์ จิรัฏฐิติกาล. (2548). การยอมรับผู้ต้องขังภายหลังได้รับการพักโทษในเขตจังหวัดนนทบุรี. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุพิชญ์ ศิริวัฒนา สิตะสิทธิ์. (2558). แนวทางที่เหมาะสมในการลงโทษและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมไทย. กรุงเทพฯ: คณะนิติศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ส่วนพักการลงโทษ. (2567). ข้อมูลผู้ต้องขังปล่อยพักการลงโทษติด EM ข้อมูล ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2567. นนทบุรี: กรมราชทัณฑ์.
- Russel, G. S. (2007). Crime control in the digital age: An exploration of human rights implications. *International Journal of Cyber Criminology*, 1(2), 167–179.
- Renzema, M., & Mayo, W. E. (2005). Can electronic monitoring reduce crime for moderate- to high-risk offenders? *Journal of Experimental Criminology*, 1, 215–237.
- Meyrowitz, J. (1985). *No sense of place: The impact of electronic media on social behavior*. United States: Oxford University Press.
- Merton, R. K. (1938). Social structure and anomie. *American Sociological Review*, 1, 672–682.
- Hirschi, T. (1969). *Causes of delinquency*. United States: University of California Press.
- Sutherland, E. H., & Cressey, D. R. (1978). *Criminology* (10th ed.). New York: J. B. Lippincott Company.